

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Ba-midbar

Shelomoh ben Yitṣḥaq

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

T

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9964

שמת מבן-חורש ומעלה לפקדיהם שנים
 ועשרים אלף ששה ושבעים ומאתים: פ
 מד וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 מה קח את-הקלעים תחת כל-בכור בבני
 ישראל ואת-בהמת הקלעים תחת בהמתם
 והיו-לו הקלעים אני יהוה: מו ואת פרוגי
 הערפשה והשבועים והמאתים הערפים על-
 הקלעים מבכור בני ישראל: מז ולקחת
 חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל
 הקדש תקח עשרים גרה השקל: מח
 ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פרוגי הערפים
 בהם: מט ויקח משה את כסף הפרקים
 מאת הערפים על פרוגי הקלעים: נ מאת
 בכור בני ישראל לקח את-הכסף חמשה
 ושלשים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש:
 נא ויתן משה את-כסף הפרקים לאהרן
 ולבניו על-פי יהוה כאשר צוה יהוה את-
 משה: פ א וידבר יהוה אל-משה
 ואל אהרן לאמר: ב נשא את-ראש בני
 קהת מתוך בני לוי למשפוחתם לבית אבתם:
 ג מבן שלשים שנה ומגלה ועד בן-חמשים
 שנה כל-בא לצבא לעשות מלאכה באהל
 מועד: ד זאת עבדה בני-קהת באהל
 מועד קדש הקדשים: ה וכל אהרן ובניו
 בנסע המדנה והורדו את פרשת המסך
 ולסו-בה את ארון העדת: ו ונתנו עליו
 כסוי עור חמש ופרשו בגד-כליל תכלת
 מלמעלה ושמו בדיו: ז ועל-שלתן הפנים
 יפרשו

הפדוים קרי

שביעי

ד

ושבעין ותלתא: מד ומליל יי-עם-משה
 למימר: מה קריב ית-ל-אי חלף כ-
 בוכרא בבני ישראל וית-בעירא דלוי-אי
 חלף בעירתו ויהו-משמשין קדמי לוי-אי
 אנאי יי: מז וית-פורקן מאתן ושבעין
 ותלתא דיתירין על-לויאי מבוכרא דבני
 ישראל: מח ותסב חמש חמש סלעין
 לגולגלתא בסלעי קודשא תיסב גשרין
 מגין סלעי: מה ותתן בספא לאהרן
 ולבניו פורקן דיתירין בהון: מט ונסיב
 משה ית כסף פורקנהון מן דיתירין על-
 פריקי לויאי: נ מן בוכרא דבני ישראל
 נסיב ית-כסףא אלף ותלת מאה ושתי
 וחמש סלעין בסלעי קודשא: נא וידב
 משה ית-כסף פריקאי לאהרן ולבניו על-
 מימרא דיי כמא דפקוד יי ית-משה:
 א ומליל יי-עם-משה ויגם אהרן למימר:
 ב קבילו ית-חושבן בני קהת מגו בני לוי
 לוציתתהון לבית אבתהון: ג מבר תלתין
 שנין ולעילא ועד בר-חמשין שנין כל-
 דאתי לחילא למעבד עיבדתא במשכן
 ומנא: ד דין פולתן בני-קהת במשכן
 ומנא קדש קודשא: ה ויעול אהרן ובניו
 במישר משריתא ויפרקון ית פרוכתא
 דפרסא ויבסון בה ית ארונא דסדרותא:
 ו ויתנון עלוהי חופצא דמשך ססגונא
 ויפרסון לבוש-נמיר תכלא מלעלא וישוון
 אריהוהי: ז ועל פתורא דכח-אפינא
 יפרסון

טבר ירחא ולעילא לקברם מביניהון עשרין וגו' : מד ומליל ח וגו' : מה קרבת ליוצי חלף כל בוכרמ
 פקני ישראל ויר בעירא ליוצי וגו' : מו ונת פקוני מאתו נשוכעין ומלרנא מיה דאשמינר על ליוצי וגו' :
 מז ותפס חמשא חמשא פלעין לגירגלמא בסלעי קודשא תפס עשרין מעין סלעא : מח ותמו בספא
 לפתרו ולכניו פקוני מה דמשתניו בהון : מט ונסיב משה את פירקנהון מן מה דמשתניו על פקוני ליוצי :
 נ מלות בוכרמ דבני ישראל נסיב את בספא ארף וגו' : נא ויתב משה ירו בספא פקונא לפתרו ולכניו
 על פס מימרא דין היכמא דפקיד ח ית משה : א ומליל ח וגו' : ב קבילי את חרשבו בני קתת סגו בני לר
 לגיפתהון לבית אבתהון : ג סבר פקתו שגין ולעילא ועד בר חמשין שגין פל דאחי לחילא למעבר עיבדתא
 במשבו זמנא : ד דא פולחנת וגו' : ה ועליל אהרו ורבינו בןמיטל משריתא ופקרון ית פרוקא דפרקא
 ויבסין ית ארנא דסדרתא : ו ותננו עליו חופא דמשך סגונא ויפרשו לברש שויר עליו מלעילא וישות
 אריותו : ז ועד פתור לחום אפיא פקרון לביש
 דתקלא ותננו עליו ית פילוחתא ונת בויבא ונת מנקתא
 ונת קסורת גיסוקא ור' חים מרדא ערוי ותי :

ירושלמי
 נת פילוחתא

ויפרשו

דש"י

(מה) ואת בהמת הלויים וגו' . לא פדו כהמת הלויים ח בכורי בהמה סודיה של ישראל אלא את פטרי חמוריהם ומה אחד של סך כל
 פטר כזה פטרי חמורים של ישראל תדע מהרי מנה היודעים שחכם ולא מנה העודפים כהנהיה ; (מו) ואת פרוי השלש וזומר
 ואת הכורות הנריכין להפדות בהם אלו שלשה ושבעים ומחתיים העודפים כהם יתרים על הלויים מהם תקח חמשת שקלים לנגלת כך היא
 מכירתו שליוסף עשרים כסף שביה ככורה של רחל : העודפים ער פרוי הלויים . על חיותן שפדו הלויים בגופן : (נ)
 חמשה ושישים ושלש מאות וארף . כך סכום החשבון : חמשת שקלים לנגלת . למחתיים בכורות חלף חקל לפעמים בכורות ש"ן שקל
 לשלש בכורות חמשה עשר שקל . (במדרש ד' טנהדרק י"ז) חמר כולד חמשה ככור חמתי לו יתן חמשת שקלים יחמר לי אחי חמדויי הלויים מה
 עשה הכיח פנים ועשרים חלף פתקין וכתב עליהם כן לוי ומחתיים ושבעים ושלושה פתקין כתב עליהן ח' שקלים כללן וכתבן בקלפי חמר לכס סלון
 ועלו פתקיהם לפי הגורל : (ב) גשא את ראש וגו' . מהם את את החייין לעבודת משח והם נזכר שלשים ועד כן מחזים שנה והפחות
 מושלים לא נתולח כמו חכאן חמרוכין שלשים לפח והיותר על כן מחזים כמו מחזים חמתי : (ד) קדש הקדשים . העקודש
 טככלן הארון והשלחן והמזבחה והמזבחות והפוכות וכלי שרת : (ה) וכא אהרון ובניו וגו' . וכמו שכל כליוכלי לכתקו חמתי חלו
 כפרשהו ולא יערכו הלויים בני קתת חלל לשאת : בנסוע המחנה . כשהענין מתלקט בן יודעין שיענו : (ו) קעורות וכפורת
 דקשות

רשבי"ם

(מח) (הפדוים) חיותר . מ"ס כח"ס של דיקוס . הכנס . שלשים . שלש מאות שללויים עתים על שנים ועשרים חלף .
 בכורות היו . וחך ככור נפקיע ככור כך פירשו רבותינו : (ז) אהרן וצביו ככרוע הממנה שני זבליים ראשונים שנופעים תתילכ
 קודם שיפג המשק והלויים :

מכלל יופי

(מו) (ואת פרוי השלישה) . שם האחד ממנו פרוי -
 בשקל כסף . עיר תחש : (מט) (הפדוים)
 שם . בפלם שלשם : (נ) (מאת) ככור
 בני ישראל) . לשון יחיד על רבים והוא דרך
 כלל :
 ד (ו) (כסוי עור רחש) . שם :
 ושמו . על כנפות הלויים . או הפעם שיתקמוחותם
 להיות יונאים לשאת חותם כהן היו הפעם רחמים
 יחריכו לדיים בהם כרמנים וכלכד שלא יסורו מחנו :
 (ז) (ואת המנקיות ואת קשות) . מחלוקת בין רבותינו

ול"ש אומדים כיהמנקיות אלו הסניפין שהיו כמין ירוחיה
 של והכזעוסים כארץ וגבוהים מיני השרון ומפוצלים
 פעורים לסמוך ההגים ורמס הקערה שלא ישברו
 במשא הלחם ולזה הדרעה נופה דעת התרגום שהגים
 המנקיות מכילתא ויש מהם שאמרו חזתני אלו סניפק
 ומנקיות אלו הקניסורות חידעת נקרא בן לפי שמקיים
 הלחם שלא יחעפש : (הגסן) . ע"ע . הסדר והכסוי
 ופירושו שהיו הקשות בבין הצאי קנים וללויים זכרים אוחס
 על ראש כל לאס ולחם כדי שיכנס הרוח ביניהם כדי שלא
 יחעפש הלחם והנה הקשות היו סתור זכסוי ללחם גם זרה
 הפירוש

ופרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקשרת
 ואת הכפה ואת המנקה ואת קשות הגסך
 ולחם התמיד עליו יהיה : ה ופרשו עליהם
 בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור
 תחש ושמו את בדיו : ט ולקחו בגד
 תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה
 ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כל
 שמנה אשר ישרתו לה בהם : י ונתנו
 אותה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש
 ונתנו על המוט : יא ועל מזבח הזהב
 ופרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור
 תחש ושמו את בדיו : יב ולקחו את כל
 כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו
 אל בגד תכלת וכסו אתם במכסה עור
 תחש ונתנו על המוט : יג ודשנו את
 המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן : יד ונתנו
 עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם
 את המחלת את המולגת ואת היעים ואת
 המזקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי
 עור תחש ושמו בדיו : טו וכלה אהרן
 ובניו לכסת את הקדש ואת כל כל הקדש
 בנסע המחנה ואחריו כן יבאו בני קדוה
 לשאת ולא יגיעו אל הקדש ומתו אלה
 משא בני קהת באהל מועד : טז ופקדת
 אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת
 הסמים ומנתת התמיד ושמן המשחה פקדת
 כל

ופרסו לבוש תכלת ונתנו עלוהי ית
 מניסיה וית בזיכיא וית מכילתא וית
 קסות ניסוכין ולחמא תדירא עלוהי יהי :
 ח ויפרסו על לרזון לבוש צבע זהורי
 ויכסו ויתיה בחופאה דמשך ססגנא וישוון
 ית אריחוהי : ט ויכסו לבוש תכלת
 ויכסו ית מנרתא דאנהורי וית בזיכיא
 וית צבתהא וית מחתיתהא וית כל מני
 שמושא די ישמשו לה בהון : י ויתנו
 יתה וית כל מנהא לחופאה דמשך ססגנא
 ויתנו על אריחיה : יא ועל מדבחה
 דדהבא ופרשו לבוש תכלת ויכסו ויתיה
 בחופאה דמשך ססגנא וישוון ית אריחוהי :
 יב ויכסו וית כל מני שמושא די ישמשו
 בהון בקודשא ויתנו ללבוש תכלת ויכסו
 יתהון בחופאה דמשך ססגנא ויתנו על
 אריחיה : יג ויכסו ית קטמא דמדבחה
 ויפרסו עלוהי לבוש ארגמן : יד ויתנו
 עלוהי ית כל מנהי די ישמשו עלוהי בהון
 ית מחתיתהא וית צנוריתהא וית מנרופיתהא
 וית מנרניהא כל מני מדבחה ויפרסו עלוהי
 חופאה דמשך ססגנא וישוון אריחוהי :
 טו וישצי אהרן ובנוהי לכסאה ית
 קדשא וית כל מני קודשא במיטת
 משריתהא ובתר דבן יעלון בני קהת למיטל
 ולא יקרבו לקודשא ולא ימותו אלן מטול
 בני קהת במשבן זמנא : טז ודמסיר

לאלעזר בן אהרן כהנא משחא דאנהרותא וקטורת בוסמיה ומנחתא תדירא ומשחא
 דרבנותא

יח אלי תכליתו אתי שבט משפחת הקהתי
מתוך הלויים : יט ותאתי עשו להם ותיו
ולא ומתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן
ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו
נאלמסאן : כ ולא יבאו לראות כבלע
את הקדש ומתו :

קנ"ט חלקיה סימן : ומפטרין כח"ע בהושע
והיה מספר כסימא

פ פ פ

כא וידבר יהוה אל משה לאמר :
כב נשא את ראש בני
גרשון נסיהם לבית אבתם למשפחתם :
כג מבן שלשים שנה ומעלה עד בן
חמישים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא
צבא לעבד עבדה באהל מועד : כד זאת
עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא :
כה ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל
מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עריו
מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד :
כו ואת קלעי החצר ואת מסך פתח
שער החצר אשר עלי המשכן ועל המזבח
סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם
ואת בר אשר יעשה להם ועבדו :

כז על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת
בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם
ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם :
כח זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל
מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן

הכהן

ולאהרן למימר : יח לא תשיצון ית
שבטא זרעית קהת מנו לינאי : יט וראו
עיבדו להון וייהון ולא ימותון במקרבהון
לקודש קודשא אהרן ובגודרי יעלון וימנון
יתהון נבר נבר על פולחניה ולמטוליה :
כ ולא יעלון למחזי כד מכסן יתמני
קודשא ולא ימותון :

פ פ פ

כא ומליל יי עס משה למימר :
כב קביל יתחושבן בני
גרשון אף אנן לבית אבהיהון לזרעיהון :
כג מבר תלתין שנין ולעילא עד בר
חמשין שנין תמני יתהון כל דאתי לחילא
חילא למפלת פולחנא במשכן זמנא :
כד דין פולחן זרעית גרשון למפלת
ולמטול : כה ויטלון ית יריעת משכנא
ויתמשכן זמנא הופאיה והופאיה דסקונא
דעלוהי מלעילא ויתפרסא דתרע משכן
זמנא : כו ויתסדר דרתא ויתפרסא דמעלנא
דתרע דרתא דעל משכנא ועל מדבתא
סהור סהור וית אטוניהון וית כדמני
פולחנהון וית כל דיתמסר להון ויפקהון :
כז על מימר אהרן ובגוה תרי כל
פולחן בני גרשון לכל מטוליהון ולכל
פולחנהון ותמנון עליהון במשרא ית כל
מטלהון : כח דין פולחן זרעית בני גרשון
במשכן זמנא ומטרתהון ביד דאירזמר
בר

הכהן : ס כש בני מררי למשפחתם
 לבית אבתם תפקד אתם : ל מבן שלשים
 שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם
 כל הבא לצבא לעבד את עבדת אלה
 מועד : לא וזאת משמרת משאם לכל
 עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובדיחוי
 ועמודיו ואדניו : לב ועמודי החצר סביב
 ואדניהם ויתרתם ומיתריהם לכל כליהם
 ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את כלי
 משמרת משאם : לג זאת עבדת משפחת
 בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד
 איתמר בן אהרן הכהן : לד ויפקד משה
 ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי
 למשפחתם ולבית אבתם : לה מבן
 שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
 כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד :
 לו וידעו פקדיהם למשפחתם אלפים
 שבע מאות וחמשים : לו אלה פקודי
 משפחות הקהתי כל העבד באהל מועד
 אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד
 שני משה : ס לח ופקודי בני גרשון
 למשפחותם ולבית אבתם : לט מבן
 שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
 כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד :
 מ ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם
 אלפים ושש מאות ושלשים : מא אלה
 פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל
 מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה :
 ופמודי

בר אהרן כהנא : כט בני מררי לזרעיתיהון
 לבית אבהתיהון תמני יתהון : ל מבר
 תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשין שנין
 תמנינון כל דאתי לחילא למפלה ית
 פולחן משכן זמנא : לא ודא מטרת
 מטולהון לכל פולחנהון במשכן זמנא דפי
 משכנא ועברוהי ועמודוהי וסמכוהי :
 לב ועמודי דדרתא סחור סחור וסמכיהון
 וסכיהון ואטוניהון לכל מנייהון ולכל
 פולחניהון ובשמת תמנון ית מני מטרת
 מטולהון : לג דין פולחן זרעית בני מררי
 לכל פולחנהון במשכן זמנא בידא דאיתמר
 בר אהרן כהנא : לד זמנא משה ואהרן
 וברבבי כנשתא ית בני קהת לזרעיתיהון
 ולבית אבהתיהון : לה מבר תלתין שנין
 ולעילא ועד בר חמשין שנין כל דאתי
 לחילא לפולחנא במשכן זמנא : לו והיו
 מניניהון לזרעיתיהון תרין אלפיין ושבע מאה
 וחמשין : לו אלין מניני זרעית קהת כל
 דפלה במשכן זמנא דמנא משה ואהרן על
 מימרא דני בידא דמשה : לח זמני בני
 גרשון לזרעיתיהון ולבית אבהתיהון : לט
 מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשין
 שנין כל דאתי לחילא לפולחנא במשכן
 זמנא : מ והיו מניניהון לזרעיתיהון לבית
 אבהתיהון תרין אלפיין ושית מאה ותלתין :
 מא אלין מניני זרעית בני גרשון כל
 דפלה במשכן זמנא דמנא משה ואהרן על
 ומימרא

מב ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם
 לבית אבתם : מג מבן שלשים שנה
 ומעלה ועד בן חמשים שנה בר-הבא
 לצבא לעבדה באהל מועד : מד ויהיו
 פקדיהם למשפחתם שלשת אפים ומאתים :
 מה אלה פקודי משפחת בני מררי אשר
 פקד משה ואהרן על-פי יהוה ביד-משה :
 מו כל-הפקדים אשר פקד משה ואהרן
 ונשיאי

מימרא דיי : מב ומניגי זרעית בני מררי
 לזרעיתהון לבית אבתהון : מג מבר
 תלתין שנין ולעילא ועד בר-חמשים שנין
 כל-דאתי לחילא לפולחנא במשכן ומנא :
 מד והוּמניגייהון לזרעיתהון תלתא אלפי
 ומאתן : מה אלין מניגי זרעית בני מררי
 דמנא משה ואהרן על מימרא דיי בידא
 דמשה : מו כל-מניגי דמנא משה ואהרן
 ורברבי

יונתן בן עוזיאל

במשכן ומנא ומשורתיו ביד איתמר בר אהרן בהנא : בט בני מררי לגניסתהון לבית אבתהון תמני יתהון :
 ל מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשים שנין ומניגי כל דאתי לחילא למפלה ית פולחן משכן ומנא :
 לא ודא מטרת מטלהון לכל פולחנהון במשכן ומנא לחי משכנא ונגרוי ועמודוי ותוקרוי :
 לב ועמודי זרמא תזור ותור ותוקריהון וסיביהון ומתהון לכל מאניהון ולכל פולחנהון ובשמהון תמנוי ית
 כל מאני מטרת מטלהון : לג דא היא פולחנת גניסת בני מררי וגי : לד ומנא משה ואהרן ית בני קהת
 לגניסתהון ולבית אבתהון : לה מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשים שנין כל דאתי לחילא לפולחנא
 במשכן ומנא : לו והוּ סכומהון לגניסתהון תרוי אלפי ושבע מארה וחמשים : לו אלין מנין סכומי גניסת
 קהת כל דפלה במשכן ומנא די מנא משה ואהרן על פום מימרא דיי בידא דמשה : לח ומנין סכומי בני
 גרשון לגניסתהון ולבית אבתהון : לט מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשים שנין כל דאתי לחילא
 לפולחנא במשכן ומנא : מ והוּ סכומהון לגניסתהון תרוי אלפי ושירי מארה ותלתין : מא אלין מניגי
 סכומי בני גרשון כל דפלה במשכן ומנא דמנא משה ואהרן על פום מימרא דיי בידא דמשה : מכ ומנין
 סכומי גניסת בני מררי לגניסתהון לבית אבתהון : מג מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשים שנין כל דאתי
 לחילא לפולחנא במשכן ומנא : מד והוּ סכומהון לגניסתהון תלת אלפי ומאתן : מה אלין מניגי
 סכומי גניסת בני מררי דמנא משה ואהרן על פום מימרא דיי בידא דמשה : מו כל סכום מניגי דמנא משה

ואהרן

רשיא

ובניו . ואיה מהכניס ממנה עליהם ביד איתמר בן אהרן הכהן : (לב) ויתרותם ומיתרותם . של עמודים שהרי יתדות ומיתרי
 הקלעים כמשל בני גרשון היו ויתדות ומיתרים היו ליריעות ולקלעים . מלמטה של תנכיהם הרום . ויתדות ומיתרים היו לעמודים סביב
 לתלות

מוכרל יופי

מררי בעבור מוכר משאם אולי יקל כל אחד ממשאו ויטיל על חכר
 והוא דין נס כבני קהת וגרשון . זכן אמרו רבותינו ז"ל אין בן לוי
 רשאי לעשות כאלאכת חכרו ולא לסייעו בה וכבר בקש רבי יהושע בן
 חנניה לסייע את רבי יוחנן בן גודגדא בהגפת דלתות אמר לו תזור
 לאחוריק שקבר אתה מתמיכ מיתה שאינון הסוגרין ואתה
 מן הסוגרין :
 (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ)

לעבוד

7 1 (ה) (ז) (ט) (י)

וְנִשְׂאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחְתָּם
 וּלְבֵית אֲבֹתָם : מו מִן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
 וְנִמְעָלָה וְעַד בֶּן־חַמְשִׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא
 לְעֵבֶד עֲבָדָת עֲבָדָה וְעֲבָדָת מִשָּׂא בְּאֵהָרַ
 מוּעָד : מח וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם שְׁמֹנֶת אַלְפִּים
 נְחֹמֶשׁ מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים : מט עַל־פִּי יְהוָה
 פָּקַד אֹתָם בִּיד־מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבָדָתוֹ
 וְעַל־מִשְׁאָו וּפְקֻדָיו אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה : פ א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר : ב צו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלְחוּ מִן־
 הַמַּחֲנֶה כָּל־צְרוּעַ וְכָל־זָב וְכָל טָמֵא לְנֶפֶשׁ :
 ג מִזְכָּר עַד־נִקְבָה תִּשְׁלְחוּ אֶל־מַחוּץ
 לַמַּחֲנֶה תִּשְׁלְחוּם וְלֹא יִשְׁמְאוּ אֶת־מַחֲנֵיהֶם
 אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם : ד וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ אוֹתָם אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
 כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂו בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל : פ ה וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : ו דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אִישׁ אוֹיֵאֵשָׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל־חַטָּאת הָאֵלֶּם
 לְמַעַל מַעַל בַּיהוָה וְאֲשַׁמָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא :
 ז וְהִתְנִדּוּ אֶת־חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהָשִׁיב
 אֶת־אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחִמִּישְׁתּוֹ יִסֹּף עָלָיו
 וְנָתַן לְאִשֶׁר אֲשַׁם לוֹ : ח וְאִם־אִין לְאִישׁ
 גֹּאֵל לְהָשִׁיב הָאֲשָׁם אֵלָיו הָאֲשָׁם הַמּוֹשֵׁב
 לַיהוָה לְכוֹהֵן מִלְּבַד אֵיל הַכִּפָּרִים אֲשֶׁר יִכְפֹּר־

שרישי

ה

מצוה שסב

מצוה שס"ג

מצוה שסד

וְרִבְרָבֵי יִשְׂרָאֵל יִתְּלִינָא לִזְרַעְתְּהוֹן וּלְבֵית
 אֲבֹתְהוֹן : מו מִבְּרִיתְהוֹן שְׁנִין וְלַעֲלָא
 וְעַד בְּרִיתְהוֹן שְׁנִין כָּל־דְּאֵתִי לְמַפְלַח
 פּוֹלְחָן פּוֹלְחֵנָא וּפּוֹלְחָן מִטּוֹל בְּמִשְׁכַּן זְמָנָא :
 מח וַהֲוֹ מִנְּנִיחֵהוֹן תְּמַנְיָא אֶלְפִין וְחִמִּישׁ
 מֵאָה וְתַמְנִין : מט עַל־מִימְרָא דְּנִי מִנְּנָא
 יִתְהוֹן בִּידֵּא־דְּמֹשֶׁה נְבִיר נְבִיר עַל־פּוֹלְחֵנִי
 וְעַל־מִטּוֹלִיָּה וּמִנְּנִיחֵהוֹ דְּפִקִּיד וְיִתְמֹשָׁה :
 א זמליל וְיִתְמֹשָׁה לְמִימְרָא : ב פְּקִיד
 יִתְבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלְחוּ מִן־מִשְׁרֵיתָא כָּל־
 דְּסָגִיר וְכָל־דְּנָאִיב וְכָל דְּמִסְאָב לְטְמִי־נֶפֶשׂ
 דְּאֲנָשָׁא : ג מִדְּכָר עַד־נִקְבָּא תִּשְׁלְחוּן
 לְמִבְּרָא לְמִשְׁרֵיתָא תִּשְׁלְחוּן וְלֹא יִסְאָבוּן
 יִתְמֹשָׁה יִתְהוֹן דְּשִׁבְתֵּי שְׂרֵיָא בִּינֵיהוֹן :
 ד וְעֲבָדוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשְׁלְחוּ יִתְהוֹן
 לְמִבְּרָא לְמִשְׁרֵיתָא כְּמָא דְּמִלִּיר וְיִתְמֹשָׁה
 מֹשֶׁה בֶּן עֶבְדּוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : ה זמליל וְיִתְמֹשָׁה
 עַם־מֹשֶׁה לְמִימְרָא : ו מִלִּיר עַם־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל נְבִיר אוֹיֵ־אֵתָא אֲדִי וְעֲבָדוּן מִכָּל־
 חוּבֵי אֲנָשָׁא לְשִׁקְרָא שִׁקְרָא קָדָם וְיִתְחַבֵּר
 אֲנָשָׁא הַהוּא : ז וַיִּנְדֹּן יִתְחַבֵּר וְיִתְחַבֵּר
 וְיִתִּיב יִתְחַבֵּר וְיִתִּיב בְּרִישֵׁיָה וְחִמִּישֵׁיָה יוֹסֵף
 עֲלוּהִי וְיִתֵּן לְדָחַב לִיָּה : ח וְאִם־לִית לְגִבְרָא
 פְּרִיק לְאֵתְבָּא חוּבְתָא לִיָּה חוּבְתָא דְּמִתִּיב
 קָדָם וְיִתְבְּנֵא בְּרִיתְהוֹן בְּפּוֹרְכָא דִּיכְפֹר־

ביה

בו

רשי

לתלות כהם הקלעים בשפתם העליונה בכלומות וקונסין כנו שטניה כמלאכת המסכן : (מו) עבודת עבודה . הוא הסיר
 במנחתים וכמורות שהיו עבודה לעבודה חסרת : ועבודה משה . כמסמנו : (מט) ופקודיו אשר צוה ה' את משה . ולויתן
 הפקודים